

ZADANIA ORAZ ZASADY FUNKCJONOWANIA REGIONALNEJ PLACÓWKI OPIEKUŃCZO-TERAPEUTYCZNEJ

1. Zleceniobiorca poprzez regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną będzie realizował zadania określone m.in. w:
  - 1) Dziale I Rozdziale 3 „Instytucjonalna piecza zastępcza” ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2016r. poz. 575) zwanej w dalszej części tekstu ustawą
  - 2) Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 grudnia 2011 roku w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej (Dz.U. z 2011r. Nr 292, poz. 1720) zwanym w dalszej części tekstu rozporządzeniem.
2. Regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna zwana w dalszej części tekstu placówką:
  - 1) zapewnia dziecku całodobową opiekę i wychowanie oraz zaspokaja jego niezbędne potrzeby, w szczególności emocjonalne, rozwojowe, zdrowotne, bytowe, społeczne i religijne;
  - 2) realizuje przygotowany we współpracy z asystentem rodziny plan pomocy dziecku;
  - 3) umożliwia kontakt dziecka z rodzicami i innymi osobami bliskimi, chyba że sąd postanowi inaczej;
  - 4) podejmuje działania w celu powrotu dziecka do rodziny;
  - 5) zapewnia dziecku dostęp do kształcenia dostosowanego do jego wieku i możliwości rozwojowych;
  - 6) obejmuje dziecko działaniami terapeutycznymi;
  - 7) zapewnia korzystanie z przysługujących świadczeń zdrowotnych.
3. Regionalna placówka opiekuńczo – terapeutyczna zapewnia możliwość przyjmowania dzieci przez całą dobę.
4. Placówka współpracuje, w zakresie wykonywanych zadań, z sądem, powiatowym centrum pomocy rodzinie, rodziną, asystentem rodziny, organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej oraz z innymi osobami i instytucjami, które podejmują się wspierania działań wychowawczych regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w szczególności w zakresie przygotowania dziecka do samodzielnego życia, jeżeli osoby te uzyskają akceptację dyrektora placówki oraz pozytywną opinię organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.
5. Regionalna placówka opiekuńczo – terapeutyczna kieruje dyrektor spełniający wymogi art. 97 ww. ustawy.
6. Osobą pracującą z dziećmi w regionalnej placówce opiekuńczo – terapeutycznej może być osoba spełniająca wymogi art. 98 ww. ustawy.
7. Przy zapewnianiu opieki lub wychowania nad dzieckiem przebywającym w placówce oraz wykonywaniu innych czynności związanych z realizacją zadań tej placówki można korzystać z pomocy wolontariuszy. W powyższym przypadku przepis art. 98 ust. 3 wyżej cytowanej ustawy stosuje się odpowiednio.
8. W placówce w razie potrzeby mogą być zatrudnione osoby do obsługi i administracji. W powyższym przypadku przepis art. 98 ust. 3 pkt 3 i 4 ww. ustawy stosuje się odpowiednio.
9. Praca z dzieckiem w placówce jest prowadzona zgodnie z planem pomocy dziecku, sporządzonym i realizowanym przez wychowawcę we współpracy z asystentem rodziny, a w przypadku gdy rodzinie dziecka nie został przydzielony asystent rodziny – we współpracy z podmiotem organizującym pracę z rodziną.
10. Pracę z grupą dzieci oraz pracę indywidualną z dzieckiem organizuje wychowawca.
11. Wychowawca realizuje zadania wynikające z planu pomocy dziecku oraz pozostaje w stałym kontakcie z rodziną.
12. Dyrektor placówki zgłasza informacje o przebywających w tym ośrodku dzieciach z uregulowaną sytuacją prawną do **ośrodka adopcyjnego działającego na terenie Województwa Podkarpackiego**, w celu poszukiwania dla nich rodzin przysposabiających. W przypadku niewypełnienia powyższego obowiązku z dyrektorem placówki stosunek pracy może zostać rozwiązany bez zachowania okresu wypowiedzenia.
13. Dyrektor placówki w terminie 18 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wnioski wraz z uzasadnieniem o wszczęcie z urzędu postępowania o wydanie zarządzeń wobec dziecka celem zbadania zaistnienia warunków umożliwiających jego powrót do rodziny albo umieszczenia w rodzinie przysposabiającej. W przypadku niewypełnienia powyższego obowiązku z dyrektorem placówki stosunek pracy może zostać rozwiązany bez zachowania okresu wypowiedzenia.
14. Regionalna placówka opiekuńczo – terapeutyczna powstaje z dniem uzyskania zezwolenia Wojewody Podkarpackiego tj. właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tej placówki. W budynku może się mieścić tylko jedna placówka. Wojewoda może zezwolić na funkcjonowanie w jednym wielorodzinnym budynku więcej niż jednej placówki do 14 dzieci, uwzględniając specyfikę i zadania tych placówek oraz potrzeby środowiska lokalnego w przypadku lokali stanowiących odrębną nieruchomość w rozumieniu przepisów o własności lokali.
15. Wojewoda wydaje zezwolenie na wniosek, jeżeli podmiot występujący o zezwolenie spełnia warunki określone w ustawie i standardy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127 ustawy, przedstawi dokumenty z art. 106 ust. 4 pkt 2 ustawy. Zezwolenie wydaje się po przeprowadzeniu oględzin obiektu, w którym placówka ma prowadzić działalność. Zezwolenie na prowadzenie placówki

- wydaje się na czas nieokreślony. Po uzyskaniu zezwolenia placówka podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 186 pkt 1 ustawy.
16. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie placówki Wojewoda Podkarpacki wykreśla placówkę z rejestru placówek, o którym mowa w art. 186 pkt 1 wyżej cytowanej ustawy. Przyczyny i warunki cofnięcia zezwolenia są opisane w art. 106 ust. 9 i 10 ww. ustawy.
  17. Podmiot prowadzący placówkę nie może jej zlikwidować bez zgody Wojewody.
  18. Wojewoda wydaje zgodę na likwidację placówki, jeżeli Marszałek Województwa Podkarpackiego zapewni właściwą pieczę zastępczą dzieciom z tej placówki. Dokumentację likwidowanej placówki przechowuje Marszałek Województwa. W imieniu Marszałka Województwa występuje Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Rzeszowie.
  19. Na wniosek dyrektora placówki lub na wniosek wychowawcy za zgodą dyrektora placówki, po zasięgnięciu opinii powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce, Marszałek Województwa może przenieść dziecko do innej placówki tego samego typu. O przeniesieniu dziecka umieszczonego w placówce na podstawie orzeczenia sądu Marszałek Województwa informuje właściwy sąd.
  20. Placówka, za zgodą Marszałka Województwa, może przyjąć dziecko z powiatu leżącego w granicach innego województwa, jeśli dysponuje wolnym miejscem w tej placówce. W imieniu Marszałka Województwa Podkarpackiego występuje Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Rzeszowie.
  21. **W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej są umieszczane dzieci wymagające szczególnej opieki, które ze względu na stan zdrowia wymagający stosowania specjalistycznej opieki i rehabilitacji nie mogą zostać umieszczone w rodzinnej pieczy zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej.**
  22. W placówce można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż **30 dzieci**.
  23. Wojewoda, uwzględniając specyfikę i zadania placówki, może zezwolić na umieszczenie większej liczby dzieci, **nie więcej jednak niż 45**.
  24. Placówka sprawuje opiekę nad dzieckiem wymagającym szczególnej opieki m.in.:
    - 1) wymagającym stosowania specjalnych metod wychowawczych i specjalistycznej terapii;
    - 2) legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności;
    - 3) wymagającym wyrównywania opóźnień rozwojowych i edukacyjnych.
  25. Placówka zapewnia np. zajęcia wychowawcze, socjoterapeutyczne, korekcyjne, kompensacyjne, logopedyczne, terapeutyczne, rekompensujące braki w wychowaniu w rodzinie i przygotowujące do życia społecznego, a dzieciom niepełnosprawnym także odpowiednią rehabilitację i zajęcia rewalidacyjne.
  26. Placówka zapewnia specjalistyczną opiekę medyczną i rehabilitację dzieciom umieszczonym w tej placówce.
  27. Wojewoda Podkarpacki sprawuje kontrolę nad działalnością placówki i realizuje zadania ujęte w art. 122a ww. ustawy.
  28. Dyrektor placówki dostarcza danych do sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej o których mowa w art. 183 ust. 4 wyżej cytowanej ustawy, w zakresie zadań placówki.
  29. Dziecko do regionalnej placówki opiekuńczo – terapeutycznej kieruje Samorząd Województwa Podkarpackiego na wniosek powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na opiekę i wychowanie dziecka, a w przypadku dziecka cudzoziemców, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ww. ustawy, na wniosek powiatu właściwego ze względu na miejsce pobytu dziecka.
  30. Dziecko kieruje się do regionalnej placówki opiekuńczo – terapeutycznej po zasięgnięciu opinii dyrektora tej placówki.
  31. W przypadku nieusprawiedliwionej nieobecności dziecka w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej dyrektor placówki:
    - 1) przeprowadza postępowanie wyjaśniające;
    - 2) powiadamia o tym w ciągu 24 godzin rodziców albo opiekunów prawnych dziecka, Policję, sąd, który orzekł o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej, asystenta rodziny prowadzącego pracę z rodziną dziecka, powiatowe centrum pomocy rodzinie, a także Marszałka Województwa Podkarpackiego. W imieniu Marszałka Województwa występuje Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Rzeszowie.
  32. W przypadku przeniesienia dziecka z regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej do placówki opiekuńczo-wychowawczej albo do interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego za przewiezienie dziecka odpowiada dyrektor tej placówki z której dziecko jest przenoszone.
  33. W przypadku przeniesienia dziecka z regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej do rodziny zastępczej albo rodzinnego domu dziecka za przewiezienie dziecka odpowiada dyrektor placówki z której dziecko jest przenoszone.
  34. O skierowaniu dziecka do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej powiat właściwy do ponoszenia wydatków na opiekę i wychowanie dziecka, a w przypadku dziecka cudzoziemców, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, powiat właściwy ze względu na miejsce pobytu dziecka, informuje niezwłocznie sąd, który orzekł o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej.

35. Przy kierowaniu dziecka do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej przekazuje się dostępną dokumentację określoną w § 8 ust. 1 rozporządzenia dotyczącą dziecka, a w szczególności:
- 1) odpis aktu urodzenia dziecka, a w przypadku sierot lub półsierot również odpis aktu zgonu zmarłego rodzica;
  - 2) orzeczenie sądu o umieszczeniu dziecka w placówce albo wniosek rodziców, dziecka lub osoby trzeciej o umieszczenie dziecka w placówce;
  - 3) dokumentację o stanie zdrowia dziecka, w tym kartę szczepień;
  - 4) dokumenty szkolne, w szczególności świadectwa szkolne;
  - 5) informację o prowadzonej pracy z rodziną dziecka i jej rezultatach.
36. Przy kierowaniu dziecka cudzoziemców do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej przekazuje się dostępną dokumentację określoną w § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia dotyczącą dziecka, a w szczególności:
- 1) dokumenty potwierdzające tożsamość dziecka;
  - 2) dokumenty uprawniające dziecko do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zostały wydane;
  - 3) dokumenty podróży dziecka;
  - 4) informacje o okolicznościach pobytu dziecka na terenie Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 5) informacje o okolicznościach zgłoszenia dziecka do powiatowego centrum pomocy rodzinie;
  - 6) informacje o rodzicach dziecka;
  - 7) dokumenty o stanie zdrowia dziecka.
37. Dokumentację, o której mowa w § 8 wyżej cytowanego rozporządzenia dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej przekazuje powiat na wniosek którego Samorząd Województwa Podkarpackiego kieruje dziecko do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.
38. W przypadku powrotu dziecka z placówki do rodziny dyrektor tej placówki zawiadamia rodziców, opiekunów prawnych dziecka albo inne osoby upoważnione przez sąd w celu osobistego odebrania przez nich dziecka, oraz asystenta rodziny prowadzącego pracę z rodziną dziecka.
39. **Liczba dzieci pozostających pod opieką 1 osoby pracującej z dziećmi w regionalnej placówce opiekuńczo – terapeutycznej odpowiada potrzebom dzieci oraz rodzajowi prowadzonych zajęć.**
40. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej w czasie zajęć opiekuńczych i wychowawczych pod opieką 1 wychowawcy może przebywać nie więcej niż 14 dzieci.
41. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej w czasie zajęć prowadzonych przez pedagoga, psychologa albo osobę prowadzącą terapię, pod ich opieką może przebywać nie więcej niż 6 dzieci.
42. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej liczbę osób pracujących z dziećmi, sprawujących opiekę w godzinach nocnych, ustala się na poziomie gwarantującym bezpieczeństwo każdego dziecka.
43. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, w której przebywa:
- 1) do 14 dzieci - w godzinach nocnych opiekę sprawuje co najmniej 1 osoba pracująca z dzieckiem;
  - 2) więcej niż 14 dzieci - w godzinach nocnych opiekę sprawują co najmniej 2 osoby pracujące z dzieckiem, w tym 1 wychowawca.
44. Opieka w godzinach nocnych sprawowana jest w sposób zapewniający bieżący i stały nadzór nad dziećmi. Osoby pracujące z dzieckiem, sprawujące opiekę w godzinach nocnych w placówce są obowiązane co najmniej trzykrotnie w ciągu nocy przeprowadzić obchód.
45. Za właściwą organizację pracy wychowawczej w placówce odpowiada dyrektor. Organizując pracę wychowawczą, dyrektor bierze pod uwagę konieczność:
- 1) zapewnienia dziecku poczucia bezpieczeństwa;
  - 2) prowadzenia przez wychowawców indywidualnej pracy z dzieckiem oraz pracy z grupą dzieci;
  - 3) opracowywania przez wychowawców planu pomocy dziecku oraz prowadzenia karty pobytu dziecka;
  - 4) udziału wychowawców w pracach zespołu do spraw okresowej oceny dziecka;
  - 5) współpracy wychowawców z rodziną dziecka, z osobami biorącymi udział w procesie wychowawczym dziecka, z sądem oraz innymi instytucjami.
46. Niezwłocznie po przyjęciu dziecka do placówki sporządza się diagnozę psychofizyczną dziecka o której mowa w § 14 ww. rozporządzenia. Diagnozę sporządza psycholog lub pedagog. W diagnozie uwzględnia się analizę:
- 1) mocnych stron dziecka i jego potrzeb w zakresie opiekuńczym, rozwojowym, emocjonalnym oraz społecznym;
  - 2) przyczyn kryzysu w rodzinie oraz wpływu tego kryzysu na rozwój dziecka;
  - 3) relacji dziecka z jego najbliższym otoczeniem oraz osobami ważnymi dla dziecka;
  - 4) rozwoju dziecka.
- Diagnoza zawiera, odpowiednio do wieku, rozwoju i doświadczeń dziecka, wskazania dotyczące:
- 1) dalszej pracy pedagogicznej z dzieckiem;
  - 2) programu terapeutycznego;
  - 3) pracy z rodziną dziecka;
  - 4) pracy przygotowującej dziecko do umieszczenia w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka;
  - 5) przygotowania dziecka do usamodzielnienia.
47. Niezwłocznie po sporządzeniu diagnozy, o której mowa w § 14 ww. rozporządzenia, wychowawca kierujący procesem wychowawczym dziecka, we współpracy z asystentem rodziny prowadzącym pracę z rodziną dziecka, opracowuje plan pomocy dziecku z § 15 rozporządzenia. Opracowując plan pomocy

dziecku, stosownie do okoliczności, rozwoju psychicznego i fizycznego, stanu zdrowia i stopnia dojrzałości dziecka, uwzględnia się zdanie dziecka. W planie pomocy dziecku:

- 1) określa się cele i działania krótkoterminowe i długoterminowe, uwzględniając w szczególności wiek dziecka, jego możliwości psychofizyczne, sytuację rodzinną i przebieg procesu przygotowania dziecka do usamodzielnienia;
- 2) wyznacza się cel pracy z dzieckiem, uwzględniający powrót dziecka do rodziny, umieszczenie dziecka w rodzinie przysposabiającej, umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub przygotowanie dziecka do usamodzielnienia.

Plan pomocy dziecku opracowywany jest na podstawie:

- 1) diagnozy, o której mowa w § 14 ww. rozporządzenia;
  - 2) dokumentacji dotyczącej dziecka, o której mowa w § 8 wyżej cytowanego rozporządzenia;
  - 3) analizy:
    - a) procesu zmian rozwoju psychicznego i fizycznego dziecka w czasie jego pobytu w placówce,
    - b) potrzeb dziecka w sferze opiekuńczej, rozwojowej, emocjonalnej, więzi z rodziną, relacji społecznych i funkcjonowania w grupie i środowisku rówieśniczym i szkolnym,
    - c) środowiska, z którego dziecko pochodzi,
    - d) rozwoju edukacyjnego dziecka,
    - e) wpływu sytuacji kryzysowej w rodzinie na rozwój dziecka i jego funkcjonowanie w placówce, a także poza placówką;
  - 4) oceny efektów pracy z rodziną dziecka prowadzonej przez asystenta rodziny.
48. Plan pomocy dziecku o którym mowa w § 15 ww. rozporządzenia jest modyfikowany w zależności od zmieniającej się sytuacji dziecka lub jego rodziny, nie rzadziej niż co pół roku - w przypadku dziecka umieszczonego w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej. W przypadku powzięcia informacji o ciąży małoletniej plan pomocy dziecku modyfikowany jest niezwłocznie po powzięciu tej informacji.
49. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej wychowawca kieruje procesem wychowawczym nie więcej niż 5 dzieci.
50. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej dla każdego dziecka prowadzi się:
- 1) plan pomocy dziecku;
  - 2) kartę pobytu dziecka, która zawiera w szczególności:
    - a) opis relacji dziecka z rodzicami i innymi osobami bliskimi dziecku,
    - b) opis funkcjonowania społecznego dziecka w placówce i poza nią, z uwzględnieniem samowolnego opuszczania placówki,
    - c) informacje o przebiegu kontaktów placówki ze szkołą, do której dziecko uczęszcza, oraz jego nauki szkolnej,
    - d) opis rozwoju dziecka ze szczególnym uwzględnieniem stanu emocjonalnego i samodzielności dziecka,
    - e) informacje o stanie zdrowia dziecka, w tym stanie zdrowia psychicznego,
    - f) informacje o lekach podawanych dziecku,
    - g) informacje o pobytach dziecka w szpitalu, w tym w szpitalu psychiatrycznym,
    - h) informacje o szczególnych potrzebach dziecka i znaczących dla dziecka wydarzeniach,
    - i) opis współpracy placówki z instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz dziecka i rodziny, w tym z asystentem rodziny;
  - 3) kartę udziału w zajęciach prowadzonych przez psychologa, pedagoga lub osobę prowadzącą terapię, z opisem ich przebiegu, o ile dziecko tego wymaga;
  - 4) arkusze badań i obserwacji psychologicznych oraz pedagogicznych.
51. Kartę pobytu dziecka uzupełnia się nie rzadziej niż co miesiąc - w przypadku dziecka umieszczonego w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej.
52. W regionalnej placówce opiekuńczo – terapeutycznej prowadzi się ewidencję dzieci, która zawiera następujące informacje:
- 1) imię i nazwisko dziecka;
  - 2) datę i miejsce urodzenia dziecka;
  - 3) adres ostatniego miejsca zamieszkania dziecka;
  - 4) aktualny adres zamieszkania rodziców dziecka lub jego opiekunów prawnych.
53. Dziecku umieszczonemu w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej zapewnia się:
- 1) wyżywienie dostosowane do jego potrzeb rozwojowych, kulturowych, religijnych oraz stanu zdrowia;
  - 2) dostęp do opieki zdrowotnej;
  - 3) zaopatrzenie w produkty lecznicze;
  - 4) zaopatrzenie w środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyroby medyczne wraz z pokryciem udziału środków własnych dziecka - do wysokości limitu przewidzianego w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
  - 5) dostęp do zajęć wychowawczych, kompensacyjnych, a także terapeutycznych i rewalidacyjnych, o ile takie są wskazane dla dziecka;
  - 6) wyposażenie w:
    - a) odzież, obuwie, bieliznę i inne przedmioty osobistego użytku, stosownie do wieku i indywidualnych potrzeb,
    - b) zabawki odpowiednie do wieku rozwojowego,

- c) środki higieny osobistej;
  - 7) zaopatrzenie w podręczniki, pomoce i przybory szkolne;
  - 8) kwotę pieniężną do własnego dysponowania przez dzieci od 5 roku życia, której wysokość, nie niższą niż 1% i nie wyższą niż 8% kwoty odpowiadającej kwocie, o której mowa w art. 80 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, ustala co miesiąc dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;
  - 9) dostęp przez całą dobę do podstawowych produktów żywnościowych oraz napojów;
  - 10) dostęp do nauki, która w zależności od potrzeb dzieci odbywa się:
    - a) w szkołach poza regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną,
    - b) w systemie nauczania indywidualnego;
  - 11) pomoc w nauce, w szczególności przy odrabianiu zadań domowych oraz w miarę potrzeby przez udział w zajęciach wyrównawczych;
  - 12) uczestnictwo, w miarę możliwości, w zajęciach pozalekcyjnych i rekreacyjno-sportowych;
  - 13) opłatę za pobyt w bursie lub internacie, jeżeli dziecko uczy się poza miejscowością, w której znajduje się regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna;
  - 14) pokrycie kosztów przejazdu do i z miejsca uzasadnionego pobytu poza regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną.
54. Regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna zapewnia dzieciom:
- 1) pokoje mieszkalne nie większe niż 5-osobowe, właściwie oświetlone, o powierzchni zapewniającej przechowywanie rzeczy osobistych i swobodne korzystanie z wyposażenia;
  - 2) łazienki z miejscem do prania i suszenia rzeczy osobistych i toalety, w ilości umożliwiającej korzystanie z nich w sposób zapewniający intymność i zgodność z zasadami higieny;
  - 3) miejsce do nauki;
  - 4) miejsce do przygotowywania posiłków, zapewniające odpowiednie warunki do przechowywania i obróbki żywności;
  - 5) wspólną przestrzeń mieszkalną, w której można spożywać posiłki, stanowiącą miejsce spotkań i wypoczynku.
55. Regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna zapewnia małoletniej w ciąży warunki pobytu odpowiednie do jej potrzeb oraz stałą opiekę psychologiczną i ginekologiczno-położniczą.
56. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka, zwany dalej „zespołem”, ocenia sytuację umieszczonego dziecka.
57. W skład zespołu wchodzi w szczególności:
- 1) dyrektor placówki lub osoba przez niego wyznaczona;
  - 2) pedagog, psycholog oraz pracownik socjalny, jeżeli są zatrudnieni w placówce;
  - 3) wychowawca kierujący procesem wychowawczym dziecka;
  - 4) przedstawiciel organizatora rodzinnej pieczy zastępczej;
  - 5) lekarz i pielęgniarka, w miarę indywidualnych potrzeb dziecka;
  - 6) inne osoby, w szczególności asystent rodziny prowadzący pracę z rodziną dziecka oraz przedstawiciel ośrodka adopcyjnego.
58. Do udziału w posiedzeniu stałego zespołu mogą być zapraszani przedstawiciele: sądu właściwego ze względu na miejsce położenia placówki, właściwego powiatowego centrum pomocy rodzinie, ośrodka pomocy społecznej, Policji, ochrony zdrowia, instytucji oświatowych oraz organizacji społecznych statutowo zajmujących się problematyką rodziny i dziecka, a także osoby bliskie dziecku.
59. Zespół dokonuje okresowej oceny sytuacji dziecka w miarę potrzeb nie rzadziej niż co pół roku, a w przypadku dziecka w wieku poniżej 3 lat nie rzadziej niż co trzy miesiące. Po dokonaniu okresowej oceny sytuacji dziecka zespół formułuje na piśmie wniosek dotyczący zasadności dalszego pobytu dziecka w placówce i przesyła go do sądu.
60. Powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej.
61. Samorząd Województwa Podkarpackiego, na terenie którego funkcjonuje mogąca przyjąć dziecko regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna zawiera z powiatem, o którym mowa w art. 191 ust. 1-4 ustawy, porozumienie w sprawie przyjęcia dziecka oraz warunków jego pobytu i wysokości wydatków, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 2 ustawy.

WICE-MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Bogdan Romaniuk